

nad działalnością samorządu terytorialnego

dr Elwira Stupienko,

Dyrektor Wydziału Finansów i Kontroli,

Warmińsko-Mazurski Urząd Wojewódzki w Olsztynie

Wstęp

Mianem nadzoru określa się stosunek zależności między organami administracji publicznej, przejawiający się tym, że organ sprawujący nadzór może badać działalność organu nadzorowanego w celu ustalenia istniejącego stanu rzeczy, porównania go ze stanem założonym i wyciągnięcia z tego odpowiednich wniosków oraz – w przypadku wykrycia rozbieżności między stanem istniejącym a założonym – skierowania w sposób władczy w działalność organu nadzorowanego dla usunięcia stwierdzonych uchybień.¹ I, choć nie istnieje definicja legalna pojęcia „nadzoru”, to została ona sformułowana na gruncie doktryny oraz literatury przedmiotu. Według innej definicji, pod pojęciem nadzoru rozumie się, oparte na upoważnieniu ustawo-

cje, prawo ustalania stanu faktycznego, jak też korygowania działalności organu nadzorowanego.²

Niniejsza ekspertyza syntetycznie przedstawia pojęcie nadzoru, rodzaje nadzoru oraz procedurę nadzoru, sprawowanego nad jednostkami samorządu terytorialnego, przez uprawnione do tego organy: Prezesa Rady Ministrów, wojewodę oraz regionalną izbę obrachunkową. Wskazano przy tym na różne aspekty wykonywania nadzoru, zwrócono uwagę na jego kryteria i granice, a także zaznaczono różnicę pomiędzy pojęciami: nadzoru i kontroli. Omówiono także procedurę administracyjną stosowaną w odniesieniu do zaskarżania decyzji administracyjnych wydawanych przez organy samorządu terytorialnego w sprawach indywidualnych, zwaną także nadzorem instancyjnym.